

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ragna-Roke, (et dansk Æmter)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ragna-Roke, (et dansk Æmter)", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, University of Aarhus. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_312_12-intro-shoot-idm172.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Første scene

Første scene af "Ragna-Roke" indledes med en dialog i prosa mellem Norne-Giæst og Holger. De repræsenterer i udgangspunktet hver sit stadie af kristendommen: Holger er på vej ud for korporligt at kæmpe for troen, men overbevises af den mildere stemte Norne-Giæst om at lade "Naade gaae for Ret!" (s. 313). I stedet forhører Norne-Giæst sig hos Holger om, hvor denne skal holde jubelfest, dvs. reformationsjubelæet, og overtaler ham til at drage med sig til Luthers grav i Wittenberg. Forinden vil Norne-Giæst dog lægge vejen forbi Saga på Brattingborg (om Grundtvigs udnævnelse af Brattingborg som Sagas bolig se Toldberg 1950, s. 83 f.).

Holger vil gerne med, men først skal det afklares, hvordan transporten kan foregå, da ingen af de to har kræfter til at bære hinanden. Norne-Giæst tilbyder Holger plads i lyskassen i sin harpe, hvis Holger henter den ned fra storstuen. Harpen og henvisningen til Aslaug (s. 318) er en allusion til *Vølsungesaga*, hvor det berettes, at Aslaugs fosterfader Heimer skjuler hende i sin harpe under flugten til Norge. Holger anfører, at han er for stor til at kunne være der og i øvrigt slet ikke kan løfte den, hvortil Norne-Giæst beder ham knæle og ydmyge sig (med allusion til Matt 18,1-4): "større end et Barn veed du jo nok, du maa ikke være", for på den måde "er du stærkere og den lettere, saa gaaer det nok" (s. 318). Holger indvilliger i at gøre et forsøg og lover, at han for altid vil binde sig til Norne-Giæst, leve og dø med ham, hvis det lykkes. Scenen afsluttes med Norne-Giæsts versmonolog, hvor han sluttelig kan konstatere, at Holger med sin bøn rent faktisk har formået at blive som barn igen (s. 320). Også himmelkoret viser sin glæde og afsynger tre strofer af den gamle julesalme "Et Barn er født i Bethlehem" (fra Hans Thomissøns salmebog, 1569).